

A Wittner-ügy

2011 március 26. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Szerintem Wittner Mária bölcsebben tette volna, ha hallgat. Mondom ezt akkor is, ha ?szinte tisztel?je vagyok a képvisel? asszonynak, és magától értet?d?en 1956 fáklyahordozójának tartom.

A sikerületlen mondat eltussolása helyett próbáljunk kritikus szemlélettel tekinteni a köztünk él? nemzeti h?sre még

akkor is, ha jól tudjuk, a túloldalon egy igeköt?t sem írnának le, mondjuk *George Soros* ellen.

Legyünk tehát csak önmagunk. És állapítsuk meg ?szintén, hogy Wittner Mária mondandója finoman szólva tehát sikerületlen, érdesebben fogalmazva pedig kegyetlen volt. Politikailag pedig igencsak baklövésgyanús.

De most fordítsunk egyet a történeten, és képzeljük el egy pillanatra, hogy mi magunk vagyunk Wittner Mária. Nap nap után azokat a kommunista funkcikat – Lendvai Ildikót, Kiss Pétert, Vitányi Ivánt és a többit – látjuk a Parlament folyosóján, akik id?sebb elvtársaikkal nagy egyetértésben tönkretették az életünket. Akik fennhangon éneklik az Internacionálét, vörös drapériák között korzóznak, gy?léseiken ölelgetik az ávós gyilkosokat és csökött agyú munkás?röket. Ha ezt elképzeljük, még cifrábbakat is mondanánk Horn Gyulára, akir?l minden testi szenvedése ellenére azért rögzítsük e helyütt: amikor a nemzet a szabadságáért küzdött, ? szovjet zsoldban fegyvert fogunk ellenünk. Az én apám, Wittner Mária és talán ön ellen is, tisztelt olvasó.

Horn Gyuláról és pufajkás barátairól tehát sok jót nem mondhatunk. Országgy?lési képvisel?ként azonban feltétlenül figyelembe vennénk, hogy a magánközlés igazsága a parlamenti széksorokból más akusztikával terjed: olykor durva mondatfoszlányként libben tovább. Ezt tudnia kell mindenkinek, aki politikusnak szeg?dik.

De a Wittner-ügy valódi tanulsága nem ez. Valójában Gyurcsány Ferencr?l és az ? szeretett pártjáról szól az újabb m?botrány. Ferenc testvérb?l, a rendszeresen bérmálkozó pápai gyerekb?l ugyanis el?bújt a vörös blogger: azt üzente, hogy megvédik Horn Gyulát…

Persze, megvéditek. Önmagától sem sikerült, Fletó. Visszakereshet? bárhol a neten Horn 75. születésnapja 2007 júliusában, amikor az egykori pufajkás – szokása szerint cseppet sem szárazon – bravúroskodott a mikrofon el?tt. Gorbacsov, Dobrev Klára és a többi meghívott d?lt a kacagástól, egészen addig, amíg az ünnepelt ki nem szólt oldalra Gyurcsánynak:

„Volt olyan, hogy a szocialista párt elcseszett valamit? Volt. Most mit mondjak, ami ünnepélyes, de ugyanakkor nem szervilis? Akarsz ötletet adni, Feri?”

Ezen a ponton Gyurcsány fellépett Horn mellé, nagy tapsot kért számára, és megkísérelte elvenni t?le a mikrofont. Sikerült végül. Az Index egykori beszámolója szerint: „El?bb a protokollf?nök próbál véget vetni azzal az indokkal, hogy közös fotó készül a jelenlév?kr?l, majd Gyurcsány megy az emelvényhez. »Nem szenvedsz a szerénység betegségét?l« – mondja még neki Horn, de a miniszterelnök boldog hetvenedik (sic!) születésnapot kívánva beléfojtja a szót.”

Szóval csak így tovább, Gyurcsány! Ha akkor sikerült belefojtani a szót Hornba, most is sikerül. A

munkásmozgalom történetét átlapozva találkozunk hasonló esettel. Sztálin is szépen elbeszélgetett 1923-ban a félhülyévé sorvadt Leninnel, s miután a beszédképtelen Vlagyimir Iljics nem tudott válaszolni, ott és akkor csak a kérdések maradtak a leveg?ben.

Horn Gyula sem tudja elmondani, kívánja-e Gyurcsány védelmét, a Wittner-ügy viszont kiválóan alkalmas arra, hogy Magyarország leggonoszabb embere megint jelezze gyérül? számú híveinek: itt vagyok, élek, blogolok, visszatérnék.

A Wittner-ügy legnagyobb vesztese a Magyar Szocialista Párt. F?het a fejük, hiszen kommunikációjukat egy Gyurcsány Ferenc nev? képvisel?jük rendre megakasztja. Most is mindenki arról beszél, hogy ?,
I. (Szeml?hegyi) Gyurcsány Ferenc ?felsége megvédi Horn Gyulát, és az MSZP közleményére a kutya sem kíváncsi. Nem lehet könny? úgy dolgozni a frakcióban, ha tudja az ember: Fletó mindig el?z, és nagy ívben tesz a pártfegyelemre.

Jól jegyezd meg, olvasó: amíg ez a kett?s kommunikáció fennáll, addig remélhetünk. Az MSZP kolonca, a kényszeresen közlékeny Gyurcsány Ferenc hónapok óta a magyar jobboldal szekértolója. Visszatérni soha nem fog az ország élére – ahhoz túlságosan lejáratta magát –, de amíg nyilatkozik, fenyeget?zik, felt?n?södik, addig a b?nei is elevenen élnek. ? maga tesz róla, hogy szeretett pártja még véletlenül se újuljon meg.

Hajrá, Ferenc! Fáradozásodat el?re is köszönjük, további jó munkát és er?s kritikai hajlamot kívánva üdvözöl: a Kétharmad.
Szentesi Zöldi László, magyarhirlap.hu

Ajánló